

ÇİN MASALLARI

EN İLERİ GİDEN OK,
EN GERİ ÇEKİLEN YAYDAN ÇIKAR.

© KARAKARGA YAYINLARI 200

Dünya Masalları Serisi - 9

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

ÇİN MASALLARI

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Çeviri: Servin Sarıyer

Editör: Başak Tan

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

1-2. Baskı: Mart 2019

3-4. Baskı: Nisan 2019

5-6. Baskı: Mayıs 2019

7. Baskı: Kasım 2020

ISBN: 978-605-7865-02-1

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5 Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com info@karakarga.com

 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari) [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari) [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 48625

İçindekiler

Önsöz	7
Doğa ve Hayvan Masalları	11
Çiçek Cinleri	13
Wu-Lian Dağının Ruhu	23
Karıncaların Kralı	27
Küçük Av Köpeği	33
Kış Uykusundan Uyanan Ejderha	39
Sarı Irmak'ın Ruhları	43
Ejderha Prenses	55
Yardım	65
Reddedilen Prenses	81
Ateş Topu	99
Tanrıların Efsaneleri	103
Beş Kadim Ruh Nasıl İnsan Oldu	105
Çoban Oğlanla Dokumacı Kız	111
Yang Oerlang	119
Notscha	125
Ay'ın Hanımı	141

<i>Sabah ve Akşam Yıldızı</i>	147
<i>At Başlı Kız ya da İpek Böceği Tanrıçası</i>	149
<i>Göklerin Kraliçesi</i>	155
<i>Ateş Tanrısı</i>	161
<i>Üç Büyük Tanrı</i>	165
<i>Konfüçyüs Efsanesi</i>	169
<i>Savaş Tanrısı</i>	173
<i>Açgözlülük Neye Mal Oldu?</i>	179
<i>Üç Şair</i>	185
<i>Et ve Kan</i>	189
<i>Günah Kimde?</i>	195
<i>Büyülü Küp</i>	199
<i>Talihin Gözdesi ile Bahtsız Prenses</i>	203
<i>Dokuz Başlı Kuş</i>	209
<i>Hayvanların Mağarası</i>	217
<i>Panter</i>	225
<i>Büyük Sel</i>	233
<i>Tilki ile Kaplan</i>	241
<i>Tilki ile Kuzgun</i>	245
<i>Kediler ve Köpekler Neden Düşmandır?</i>	249

ÖNSÖZ

Doğal felaketler, daha uygun bir yaşam arayışı, savaşlar gibi pek çok nedenin göçe zorladığı insanlığın, özellikle toprak ve inanışlar söz konusu olduğunda formu farklı birçok ortak hikâyesi oluyor. Kuşaklar boyunca üstünde yaşadığı toprağı hiç terk etmemiş, birbirinin yaşamından habersiz iki halkın bile masalları, atasözleri, deyişleri hayret verici benzerlikler taşıyabiliyor.

Çin halk masallarının da, pek çok açıdan kültürel akrabalığı bulunan Batı Asya ve Hindistan'ın masallarından etkilendiği söylenir. Bu doğru olmakla birlikte Çin halk masalları Taoizmden,

Konfüçyüsçülükten ve Budizmden etkilenerek, hayatın anlamına yönelik sorulara cevap vermeye çalışan filozofça bir derinliğe de sahip olmuş. Perilerin, hayaletlerin, insanların ve hayvanların aynı dili konuştuğu bu masallar, Çin halkının idealize ettiği değerlerin ve bağlı oldukları binlerce yıllık geleneklerin bir parçası. Alçakgönüllülük, geleneklere bağlılık, tokgözlülük, yaşlılara saygı, adalet, bilgelik ve sözüne sadık olma gibi temel kişisel nitelikler bu masallar aracılığıyla öğretilmiş ya da hatırlatılmış.

Bu kitaptaki 35 masal, Çinli akademisyen R. Wilhelm'in 1921'de yayımlanan Çin Masalları adlı eserindeki 74 masal arasından seçildi. Efsane, büyü, kılık değiştirme ve görünmez âlem içeren anlatılara, Çin halk kültüründe pek de yaygın olmayan fabl türünden iki masal da eklendi.

DOĞA
ve
HAYVAN
MASALLARI

ÇİÇEK CİNLERİ

Bir zamanlar yaşamın gizli sırlarını öğrenmek için dünyadan elini eteğini çekmiş, münzevi bir bilge yaşamış. Kendi başına, kimsenin bilmediği bir yerde sürdürüyormuş hayatını. Yaşadığı ufacık evin etrafına her türden çiçek, bambu ve ağaçlar dikmiş, öyle ki evi sık bir çiçek korusunun orta yerinde kalıyor, hiçbir yerden görünmüyormuş. Hayatındaki tek insan evinin hemen yanında bir kulübede yaşayan, ayak işlerini yapan bir erkek uşakmış. Efendisi onu çağırmadıkça onun yanına gitmesi yasakmış. Bilge kendi elleriyle diktiği çiçeklerini çok severmiş ve bir kere bile

bahçesinin dışına adımını atmamış. Bir bahar günü, havanın çok yumuşak olduğu, çiçeklerin ve ağaçların tomurcuklarının açtığı, havaya nefis bir çiçek kokusunun yayıldığı, bulutsuz gökyüzünde ayın ışık saçtığı akşam saatlerinde, bilge evinin önünde oturmuş, kendisine bahşedilen, adına hayat denen bu hediye için şükretmekteymiş.

Bir anda ay ışığının altında hafif adımlarla ona doğru gelen, koyu renkli kıyafetler içinde bir kadın görmüş. Kadın yaklaşmış eğilerek bilgeye selam vermiş ve “Ben sizin komşunuzum,” demiş, “On sekiz teyzeyi ziyaret etmek için birkaç genç kadın yola çıktık. İzin verirseniz eğer burada azıcık dinlenmek isteriz.”

Bilge bu işte bir tuhafılık görmemiş, bu yüzden memnuniyetle izin vermiş. Kadın ona teşekkür edip uzaklaşmış.

Kısa süre içinde kadın, ellerinde çiçekler ve söğüt dalları taşıyan bir sürü başka kadınla birlikte geri gelmiş. Tatlı, nazik, güzel kadınlarmış hepsi de. Onlar hareket ettikçe güzel bir rayiha yayıliyormuş etrafa. İnsanların dünyasında bu kokuyu anlatmaya yetecek türde bir koku yokmuş. Bilge gelip kendisiyle oturmaları için kızları içeri davet

etmiş. “Kimsiniz bakalım siz?” diye sormuş daha sonra, “Ay Hanımı’nın şatosundan mı geliyorsunuz yoksa Batı’nın Kraliçe Annesinin Pınarı’ndan mı?”

“Keşke böyle yüksek onurlara erişebilseydik,” demiş yeşil elbiseli kadın gülümseyerek, “Benim adım Salix. Beyazlı kardeşimin adı Bayan Prunop-hora. Şuradaki pembe elbiseli güzel kadının adı Persica, bu koyu kırmızı elbise giymiş olan ise Punicca. Hepimiz kardeşiz ve bugün on sekiz zefir teyzeyi ziyaret etmek niyetindeyiz. Bu akşam gökyüzünde çok güzel görünüyor ay, bahçeniz de çok güzel. Oturup dinlenmemize izin verdiğiniz için çok teşekkür ederiz.”

“Rica ederim,” diye cevap vermiş bilge.

O esnada üstünde gösterişsiz kıyafetleri olan uşak gelip, “Zefir teyzeler buraya geldiler,” demiş. Kadınlar hemen ayaklanıp onları karşılamak için kapıya gitmişler.

“Biz de sizi ziyaret edecektik,” demiş kadınlar gülümseyerek, “Bu bahçenin sahibi olan beyefendinin evinde biraz dinleniyorduk. Tesadüfe bakın ki siz de buraya geliyormuşsunuz. Gelin, bu güzel gecede sizin şerefimize biraz şerbet içelim.”